

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช
Factors Affecting Public Participation in the Progress towards a Smart City
in Nakhon Si Thammarat City Municipality

กมลชนก กลิ่นหอม

Kamonchanok Klinhom¹

ขายนีย์ ช.บุญพันธ์

Kayanee Chor Boonpunth²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช และ 4) เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อเมืองอัจฉริยะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครศรีธรรมราช อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 537 คน โดยแบ่งสัดส่วนตามจำนวนประชากรแต่ละโซนพื้นที่ แล้วจึงดำเนินการด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก การศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแจกแจงแบบท การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ถัดไปคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล และด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ตามลำดับ โดยประชาชนในเขตเทศบาลนครศรีธรรมราช ที่มีอายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยการรับรู้เกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะและทัศนคติที่มีต่อเมืองอัจฉริยะ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

E-mail: kamonchanok.2k@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขายนีย์ ช.บุญพันธ์ ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

E-mail: kayanee.b@psu.ac.th

เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: เมืองอัจฉริยะ การรับรู้เกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะ ทศนคติที่มีต่อเมืองอัจฉริยะ การมีส่วนร่วมของประชาชน

Abstract

This study aims to accomplish four objectives: 1) to study the level of public participation in the progress towards a smart city in Nakhon Si Thammarat city municipality, 2) to compare public participation in the progress towards a smart city in Nakhon Si Thammarat city municipality based on demographic factors, 3) to explore the influence of perceptions about smart cities on public participation in the progress towards a smart city in Nakhon Si Thammarat city municipality, and 4) to explore the influence of attitudes towards smart cities on public participation in the progress towards a smart city in Nakhon Si Thammarat city municipality. The sample for this study comprises 537 residents aged 18 years and above, residing in the Nakhon Si Thammarat municipality, Mueang Nakhon Si Thammarat district, Nakhon Si Thammarat province. The population is divided proportionally by zones, and participants are selected using a convenience sampling method. This quantitative research employs a survey questionnaire with a 5-point Likert scale as its primary instrument. Statistical analyses used in this study include frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test (one-way ANOVA), Pearson's correlation coefficient, and multiple regression analysis.

The findings reveal that public participation in the progress towards a smart city in Nakhon Si Thammarat city municipality is at a high level. When examining specific aspects, the highest average level of public participation is observed in the domain of benefit reception, followed by participation in task execution, participation in monitoring and evaluating outcomes, and participation in decision-making, respectively. The study also discovers that public participation levels in the progress towards a smart city in Nakhon Si Thammarat city municipality vary significantly based on age and average monthly income, with statistical significance at the .05 level. Furthermore, perceptions and attitudes about smart cities are significant factors influencing public participation in

Nakhon Si Thammarat city municipality's smart city development, with statistical significance at the .05 level.

Keywords: Smart City, Perception, Attitude, Public Participation

บทนำ

สภาพการณ์ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว และมีความสลับซับซ้อน เทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย รัฐบาลจึงได้มีการผลักดันนโยบาย “ประเทศไทย 4.0” (Thailand 4.0) รวมทั้งนโยบายการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City) ให้เป็นวาระสำคัญแห่งชาติ เพื่อทำให้เกิดการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่ต่าง ๆ อย่างเท่าเทียม ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วทั้งประเทศไทยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

เมืองนครศรีธรรมราชเป็นหนึ่งในเมืองเป้าหมายในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ของสำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเทศบาลนครนครศรีธรรมราช โดยการบริหารงานของนายกเทศมนตรีนครนครศรีธรรมราช และคณะผู้บริหารเทศบาลนครนครศรีธรรมราช ได้มีนโยบายการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะ (Nakhon Si Thammarat Smart City) เพื่อให้เทศบาลนครนครศรีธรรมราชพัฒนาเป็นเมืองที่น่าอยู่ นำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมเข้ามาใช้ตามบริบทความต้องการของเมือง โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมือง การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค ที่อยู่อาศัย พื้นที่พักผ่อน แหล่งงาน พาณิชยกรรม รวมถึงการจัดพื้นที่ของเมืองอย่างเหมาะสมกับวัฒนธรรม ประเพณี อัตลักษณ์ของเมืองนครศรีธรรมราช โดยมีวิสัยทัศน์ คือ “เมืองนครน่าอยู่ สู่อการสร้างสรรค์ นวัตกรรมที่เป็นเลิศอย่างยั่งยืน” มุ่งมั่นในการให้บริการที่เป็นเลิศ สามารถช่วยแก้ไขปัญหาด้านการบริการสาธารณะที่ล่าช้า ให้ดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว ทันเวลา ช่วยขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและสังคมเป็นการต่อยอดการพัฒนาประเทศด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาสร้างมูลค่าและแผนงาน

การขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะของเทศบาลนครนครศรีธรรมราชจะดำเนินการใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) สิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ (Smart Environment) 2) เศรษฐกิจอัจฉริยะ (Smart Economy) 3) การบริหารภาครัฐอัจฉริยะ (Smart Governance) 4) พลเมืองอัจฉริยะ (Smart People) 5) การดำรงชีวิตอัจฉริยะ (Smart Living) โดยดำเนินการผ่านโครงการพัฒนาท้องถิ่น กิจกรรม นวัตกรรม การให้บริการสาธารณะ การบริหารจัดการที่สามารถแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี ซึ่งในการดำเนินการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะนั้น ได้รับการตอบรับและการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน รวมทั้งหน่วยงานส่วนกลาง ทำให้เทศบาลนครนครศรีธรรมราชมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

จากการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะของเทศบาลนครนครศรีธรรมราชที่ได้นำเทคโนโลยีดิจิทัล นวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้เป็นตัวช่วยในการบริหารจัดการ เพื่อที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของ

ประชาชนในหลากหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน พัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม พัฒนา ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม พัฒนาการให้บริการของภาครัฐ และการพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ในพื้นที่ โดยเชื่อมโยงข้อมูลการบริหารจัดการตามบริบทของเมือง ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนทำให้ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ในการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะให้ประสบความสำเร็จได้นั้นไม่อาจดูจำนวน ชิ้นงานการสร้างเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่มาเป็นดัชนีชี้วัดเพียงอย่างเดียว แต่สามารถดูได้ว่าสุขภาวะ ของประชาชนในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราชดีขึ้นหรือไม่ และสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ทราบว่า การ ดำเนินการเมืองอัจฉริยะประสบความสำเร็จ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ คือ การที่ เทศบาลได้รับการมีส่วนร่วมจากประชาชน เพราะถ้าหากเมืองต้องการเป็นเมืองอัจฉริยะได้นั้นจะต้องอาศัย การมีส่วนร่วมของประชาชน อาศัยความร่วมมือกันจากทุกภาคส่วน เช่น ภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม เป็นต้น ซึ่งกระบวนการมีส่วนร่วมนี้ก็ช่วย ผลักดันให้เกิดการคิดร่วมกัน ตัดสินใจร่วมกัน ทำร่วมกัน ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ติดตามแลประเมินผล ร่วมกัน และรับผิดชอบร่วมกัน กระบวนการนี้จะช่วยสร้างความเป็นธรรมและสามารถบริหารราชการได้ ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เมื่อทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมก็จะทำให้เกิดการยอมรับ ร่วมกันสร้าง และพัฒนาเมืองให้สามารถขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งจาก การศึกษาที่ผ่านมา ยังไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่ เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกเมืองอัจฉริยะ เทศบาล นครนครศรีธรรมราชเป็นพื้นที่ในการทำวิจัย เนื่องจากเป็นสถานที่ทำงานของผู้วิจัย

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจจะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ว่ามีปัจจัยอะไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ ได้จากการศึกษาไปปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ และใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อน เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาล นครนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช
4. เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อเมืองอัจฉริยะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ ก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะ

สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (2564) ให้ความหมาย เมืองอัจฉริยะ หมายถึง เมืองที่มีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ทันสมัยและชาญฉลาด สำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการและการบริหารจัดการเมือง ลดค่าใช้จ่าย และลดการใช้ทรัพยากรของเมือง และกลุ่มประชากรเป้าหมาย โดยเน้นไปที่การออกแบบที่ดี และสร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐกิจและภาคประชาชนในการพัฒนาเมืองร่วมกัน ภายใต้แนวคิดการพัฒนา เมืองนำอยู่ เมืองทันสมัย ให้ประชาชนในเมืองมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข อย่างยั่งยืน สำหรับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ จะมีมิติการพัฒนาได้หลายด้าน ซึ่งมีมิติที่สำคัญในการพัฒนาตามแนวทางของสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลมีทั้งหมด 7 ด้าน ได้แก่ 1) สิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ (Smart Environment) 2) การเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ (Smart Mobility) 3) การดำรงชีวิตอัจฉริยะ (Smart Living) 4) พลเมืองอัจฉริยะ (Smart People) 5) พลังงานอัจฉริยะ (Smart Energy) 6) เศรษฐกิจอัจฉริยะ (Smart Economy) 7) การบริหารภาครัฐอัจฉริยะ (Smart Governance)

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

Mullins & Christy (2016) กล่าวว่า กระบวนการรับรู้ เป็น วิธีการในการเลือกและจัดระเบียบข้อมูล (สิ่งเร้า) จากสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวบุคคล เพื่อให้มีความหมายสำหรับแต่ละบุคคล การรับรู้จึงเป็นหน้าที่ทางจิตในการให้ความสำคัญกับสิ่งเร้าต่าง ๆ เช่น รูปร่าง สี การเคลื่อนไหว เสียง สัมผัส กลิ่น รส ความกดดัน ความเจ็บปวด และความรู้สึก การรับรู้จะก่อให้เกิดการตอบสนองพฤติกรรมส่วนบุคคลที่มีต่อสถานการณ์เฉพาะ ซึ่งแม้ว่าจะมีข้อเท็จจริงที่บุคคลกลุ่มหนึ่งมองเห็นสิ่งเดียวกัน แต่ละคนก็มีสิ่งที่เห็นในรูปแบบของตนเอง ซึ่งเป็นมุมมองที่รับรู้จากความเป็นจริงของแต่ละบุคคล

ปัทมพร ราชพันแสน (2565) ได้สรุปว่า การรับรู้ คือ การที่บุคคลมีการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร และตีความจากสิ่งเร้านั้น ๆ รวมถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัว ออกมาให้เกิดเป็นความหมายที่ตนเองเข้าใจ โดยที่บุคคลแต่ละคนจะจดจำ และตีความหมายออกมาได้แตกต่างกัน แม้ว่าจะรับรู้ในเรื่องเดียวกัน และอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกันก็ตาม

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

Schermerhorn, Hunt, & Osborn (2002) นิยามทัศนคติ คือ แนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนองต่อบุคคลบางคน หรือบางสิ่งบางอย่างในทางบวกหรือทางลบภายใต้สภาพแวดล้อมของบุคคล ตัวอย่างเช่น เมื่อบุคคลพูดว่า "ชอบ" หรือ "ไม่ชอบ" บางคนหรือบางสิ่ง หมายถึงบุคคลนั้นกำลังแสดงทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น สิ่งสำคัญคือจะต้องจำไว้ว่า ทัศนคติ เช่น คุณค่า เป็นสิ่งมนุษย์เป็นผู้ที่สร้างสมมุติฐานขึ้นมา นั่นคือไม่มีใครมองเห็น สัมผัส หรือแยกทัศนคติออกมาได้อย่างแท้จริง ซึ่งอาจจะอนุมานทัศนคติของบุคคลได้จากการพูดที่เกิดขึ้นอย่างไม่เป็นทางการ หรือในคำตอบที่ได้จากแบบสำรวจความคิดเห็นซึ่งมีความเป็นทางการ หรือผ่านการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของพวกเขา

นริศรา นิรามัยธาดา (2559) ได้ให้นิยามคำว่า ทักษะคิด หมายถึง ความรู้สึก ความคิด หรือความเชื่อ และแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกมาซึ่งพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งเป็นปฏิกริยาการโต้ตอบ ที่เกิดจากการประเมินความพึงพอใจหรือความไม่พึงพอใจของบุคคล ที่จะส่งผลกระทบต่อ การตอบสนอง ความรู้สึกทางอารมณ์ในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ที่เกิดในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2560) ได้มีการให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่า หมายถึง กระบวนการที่ประชาชนหรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องได้ มีโอกาสในการเข้าร่วมกระบวนการ ขั้นตอนต่าง ๆ ของการบริหารราชการ โดยเริ่มตั้งแต่การที่ประชาชน รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน การร่วมแสดงความคิดเห็นหรือทักษะต่าง ๆ การร่วมกันเสนอปัญหา/ ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นตนเอง การร่วมกันคิดถึงแนวทางสำหรับการแก้ไขปัญหา การเข้าไป มีส่วนในกระบวนการตัดสินใจร่วมกัน การปฏิบัติงานร่วมกัน การร่วมกันดำเนินการ และการติดตามและ ประเมินผลร่วมกัน รวมทั้งการที่ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาาร่วมกัน

Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1981 อ้างถึงใน สมบัติ นามบุรี, 2562) ระบุขั้นตอน การมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมกันกำหนดความต้องการ และการจัดลำดับ ความสำคัญ หลังจากนั้นจะต้องร่วมกันวางนโยบายและประชาชนที่จะเข้ามาเกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ประชาชนจะต้องร่วมกันวางองค์ประกอบของ การดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมนั้น

ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ประชาชนจะต้องได้รับผลประโยชน์จาก การเข้ามามีส่วนร่วมทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นทางบวกและทางลบ

ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยร่วมกันสังเกตความเห็น ความชอบ และ ความคาดหวัง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่าง ๆ ได้

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่อาศัยในเขต เทศบาลนครนครศรีธรรมราช อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 98,080 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยการใช้สูตรของ Taro Yamane (1973 อ้างถึงใน บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2543) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 5 สุ่มตัวอย่างแบ่งสัดส่วนตามจำนวนประชากรแต่ละโซนพื้นที่ ในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช แล้วจึงดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่ม ตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 537 คน

สรุปผลการวิจัย

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้เกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะของประชาชน ในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช ในภาพรวม

การรับรู้เกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะของประชาชน ในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1) รับรู้ว่าเมืองอัจฉริยะคืออะไร	3.60	0.90	มาก	8
2) รับรู้ว่าเทศบาลนครฯ กำลังก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ	3.86	0.91	มาก	3
3) ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะ	3.72	0.94	มาก	6
4) เปิดรับและแสวงหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะ	3.68	0.92	มาก	7
5) รับรู้ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะของเทศบาลนครฯ เช่น เว็บไซต์หลักไลน์ @Nakhoncity เฟซบุ๊กเพจ ป้ายประกาศ ประชาสัมพันธ์ ฯลฯ	3.85	0.95	มาก	4
6) รับรู้ว่าเมืองนครศรีธรรมราชเป็นหนึ่งในเมืองเป้าหมายในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ของสำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	3.84	0.91	มาก	5
7) รับรู้ว่ามีบริการให้บริการเมืองอัจฉริยะ เช่น ระบบร้องทุกข์ออนไลน์ ดูกำลังวงจรปิดแบบเรียลไทม์ Metaverse (เพื่อการศึกษา) Telemedicine เป็นต้น	4.00	0.90	มาก	1
8) รับรู้ว่าเทศบาลนครฯ ได้รับรางวัลในการให้บริการเมืองอัจฉริยะแก่ประชาชน	3.91	0.97	มาก	2
รวม	3.81		มาก	

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการรับรู้เกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะของประชาชน ในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รับรู้ว่ามีบริการให้บริการเมืองอัจฉริยะ เช่น ระบบร้องทุกข์ออนไลน์ ดูกำลังวงจรปิดแบบเรียลไทม์ Metaverse (เพื่อการศึกษา) Telemedicine เป็นต้น ($\bar{X} = 4.00$, S.D = 0.90) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ รับรู้ว่าเมืองอัจฉริยะคืออะไร ($\bar{X} = 3.60$, S.D = 0.90)

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติที่มีต่อเมืองอัจฉริยะของประชาชนในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช ในภาพรวม

ทัศนคติที่มีต่อเมืองอัจฉริยะของประชาชน ในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1) คิดว่าเมืองอัจฉริยะสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ท้องถิ่น	4.16	0.75	มาก	6
2) คิดว่าเมืองอัจฉริยะทำให้ประชาชนในเทศบาลนครฯ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	4.11	0.79	มาก	7
3) คิดว่าเมืองอัจฉริยะทำให้เข้าถึงบริการสาธารณะ ได้ง่ายและสะดวกมากขึ้น	4.18	0.77	มาก	5
4) คิดว่าจะมีโอกาสใช้บริการเมืองอัจฉริยะ	4.08	0.82	มาก	8
5) มองว่าการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะของเทศบาลนครฯ เป็น สิ่งที่ดีและเหมาะสม	4.22	0.77	มากที่สุด	2
6) คิดว่าเมืองอัจฉริยะเป็นเรื่องมีความสำคัญ	4.19	0.75	มาก	4
7) คิดว่าเทศบาลนครฯ จำเป็นต้องเป็นเมืองอัจฉริยะ	4.20	0.76	มาก	3
8) คิดว่าเทศบาลนครฯ ควรขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะต่อไป	4.26	0.78	มากที่สุด	1
รวม	4.18		มาก	

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับทัศนคติที่มีต่อเมืองอัจฉริยะของประชาชนในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คิดว่าเทศบาลนครฯ ควรขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะต่อไป ($\bar{X} = 4.26$, S.D = 0.78) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ คิดว่าจะมีโอกาสใช้บริการเมืองอัจฉริยะ ($\bar{X} = 4.08$, S.D = 0.82)

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่ เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	3.50	0.94	มาก	4
2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	3.86	0.80	มาก	2
3) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	4.00	0.78	มาก	1
4) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล	3.80	0.84	มาก	3
รวม	3.79	0.84	มาก	

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D = 0.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D = 0.78) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$, S.D = 0.94)

ตาราง 4 การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ

ตัวแปรตาม	อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig
การมีส่วนร่วม	18 - 30 ปี	59	3.99	0.78		
ของประชาชนในการ	31 - 40 ปี	98	3.87	0.78		
ก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ	41 - 50 ปี	188	3.77	0.69	2.508	.041*
เทศบาลนคร	51 - 60 ปี	134	3.77	0.69		
นครศรีธรรมราช	61 ปี ขึ้นไป	58	3.58	0.92		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมแตกต่างกัน (Sig = .041) ซึ่งมีความน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราชแตกต่างกัน

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ

อายุ		18 - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	51 - 60 ปี	61 ปี ขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.99	3.87	3.77	3.77	3.58
18 - 30 ปี	3.99	-	.120	.216	.219	.407*
31 - 40 ปี	3.87		-	.096	.099	.287*
41 - 50 ปี	3.77			-	.003	.191
51 - 60 ปี	3.77				-	.188
61 ปี ขึ้นไป	3.58					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า มีคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ประชาชนที่มีอายุ 18 - 30 ปี กับ อายุ 61 ปี ขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีอายุ 18 - 30 ปี มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช สูงกว่า อายุ 61 ปี ขึ้นไป

คู่ที่ 2 ประชาชนที่มีอายุ 31 - 40 ปี กับ อายุ 61 ปี ขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช สูงกว่า อายุ 61 ปี ขึ้นไป

ตาราง 6 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยการรับรู้เกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะและทัศนคติที่มีต่อเมืองอัจฉริยะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ในภาพรวม

ตัวแปร	Unstandardized		Standardized		t	Sig.
	Coefficients		Coefficients			
	B	Std. Error	Beta			
ค่าคงที่	.378	.124			3.044	.002*
การรับรู้เกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะ	.466	.033	.505		14.164	.000*
ทัศนคติที่มีต่อเมืองอัจฉริยะ	.392	.039	.357		10.022	.000*

R = .790, R² = .624, R²_{adj} = .623, F = 443.301, Sig = .000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พบว่า ตัวแปรการรับรู้เกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะ และตัวแปรทัศนคติที่มีต่อเมืองอัจฉริยะ มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ในภาพรวม ได้ร้อยละ 62.4 (R² = .624) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีทั้งหมด 2 ปัจจัยเรียงลำดับตามปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ในภาพรวมมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ คือ การรับรู้เกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะ (Beta = .505) รองลงมา คือ ทัศนคติที่มีต่อเมืองอัจฉริยะ (Beta = .357)

อภิปรายผล

1. ประชาชนในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราชมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ถัดไปคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล และด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ประจวบ ทองศรี และมีสกิน ปูนยัง (2564) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน: กรณีศึกษาตำบลปยู อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล พบว่า สภาพการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว ตำบลปยู อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล ประกอบด้วยการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

2. ประชาชนในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช ที่มีอายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ณัฐวุฒิ สุทธิประภา, พัชยา เลือดชัยพฤกษ์, และอัญญลินต์ กมลนันทกิจ (2563) ที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของทหาร: ศึกษาวิทยากรณีกองพันทหารช่าง ที่ 8 กองพลทหารม้าที่ 1 จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ทหารช่างที่มีอายุ และระดับรายได้ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองของทหารต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับประชาชนในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราชที่มีเพศ โชนพื้นที่อยู่อาศัย ระดับการศึกษา อาชีพ แตกต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามผลการทดสอบสมมติฐาน

3. อิทธิพลของการรับรู้เกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะส่งผลเชิงบวกต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถแสดงได้ว่า การรับรู้เกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะเป็นตัวกำหนดระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ในภาพรวม สอดคล้องกับ ตรีรัตน์ ปลื้มปิติชัยกุล (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปิดรับสื่อและการรับรู้ข่าวสารในสื่อออนไลน์ต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ การรับรู้เนื้อหาข่าวสารในด้านโครงการสามารถอธิบายการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้ร้อยละ 15.9 เมื่อใช้ทำนายร่วมกับพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อออนไลน์ในด้านการค้นหาข้อมูลข่าวสาร และพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารการเมืองจากสื่อออนไลน์ในด้านเวลา สามารถร่วมกันอธิบายการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

4. อิทธิพลของทัศนคติที่มีต่อเมืองอัจฉริยะส่งผลเชิงบวกต่อ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถแสดงได้ว่า ทัศนคติที่มีต่อเมืองอัจฉริยะเป็นตัวกำหนดระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ในภาพรวม ซึ่งสอดคล้องกับ กานต์มณี การินทร์, ฐิติพร วรฤทธิ์, แก้วมณี อุทัยรัมย์, กนกเกล้า แก้วเกล้า, และภักดิษา อภิศุกรกุล (2566) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการสร้างอาชีพเสริมในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่พบว่า ทัศนคติเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการสร้างอาชีพเสริมในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) มากที่สุด โดยทัศนคติสามารถอธิบายการมีส่วนร่วมในการสร้างอาชีพเสริมในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ได้ร้อยละ 74.00

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ประชาชนในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช ในแบบสอบถามมีข้อมูลบางส่วนที่เป็นภาษาอังกฤษ และเป็นคำศัพท์เฉพาะ อาจทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เข้าใจความหมายของคำถามนั้น ซึ่งอาจจะกระทบกับการตอบแบบสอบถามได้ ผู้ที่จะนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ต้องคำนึงถึงข้อจำกัดดังกล่าว

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจ ทำให้ผลที่ได้จากการศึกษาอาจมีความลำเอียง ดังนั้น จึงควรกระจายกลุ่มการแจกแบบสอบถามให้ครอบคลุมทุกกลุ่มอาชีพของประชาชนในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช ผู้ที่จะนำไปประยุกต์ใช้จะต้องคำนึงถึงข้อจำกัดที่เกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าว เพราะเป็นมุมมองของข้าราชการ/พนักงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. เมืองอัจฉริยะเป็นแนวคิดใหม่สำหรับประชาชน เทศบาลนครนครศรีธรรมราชควรเสริมสร้างการรับรู้เกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะให้ทั่วถึงประชาชนทุกกลุ่มโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง กระบวนการสร้างการรับรู้ควรเน้นไปที่การสื่อสาร ให้ความรู้และข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะ รวมทั้งการแจ้งผลการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ ให้ประชาชนรับทราบอย่างสม่ำเสมอ โดยการประชาสัมพันธ์ในช่องทางที่หลากหลาย เมื่อเกิดการรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะก็จะทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะมากขึ้น

2. เทศบาลนครนครศรีธรรมราชควรสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่ประชาชนเกี่ยวกับเมืองอัจฉริยะ สื่อสารให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของเมืองอัจฉริยะ ทำให้ประชาชนเกิดความสนใจในการใช้บริการเมืองอัจฉริยะ รู้สึกว่าเมืองอัจฉริยะช่วยทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น และช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ท้องถิ่น ทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจ และสมัครใจในการเข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะ

3. เทศบาลนครนครศรีธรรมราชควรผลักดันให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมประชาชนในเขตเทศบาลนครศรีธรรมราชเข้ามามีส่วนร่วมในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจน้อยที่สุด เทศบาลจะต้องให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะ จัดให้มีเวทีการรับฟังปัญหา/ความต้องการ การประชาคมท้องถิ่น และการจัดให้มีช่องทางสำหรับรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่หลากหลาย และทันสมัย เมื่อทราบถึงปัญหา ความต้องการต่าง ๆ แล้ว เทศบาลก็ควรทำงานร่วมกับประชาชนเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันวางแผน ร่วมกันคิด และร่วมกันตัดสินใจในการดำเนินการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะ ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกผูกพัน และเกิดความรู้สึกรับผิดชอบร่วมกัน เป็นหนึ่งเดียวกันระหว่างเทศบาลกับประชาชน และร่วมกันพัฒนาท้องถิ่นให้ดีขึ้น

4. เทศบาลนครนครศรีธรรมราชควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้กับประชาชนที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้สูงอายุให้เป็นพิเศษ จากการศึกษาพบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลนครศรีธรรมราชที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป มีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการก้าวสู่เมืองอัจฉริยะน้อยที่สุด เทศบาลจะต้องมีแนวทางให้ประชาชนกลุ่มนี้เข้าไปมีส่วนร่วมให้มากขึ้น โดยอาจจะดำเนินการโดยใช้วิธีการลงพื้นที่จัดประชาคมท้องถิ่น การจัดกิจกรรมสอนวิธีใช้บริการเมืองอัจฉริยะให้แก่ผู้สูงอายุ เพื่อให้กลุ่มนี้รู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนสำคัญที่จะพัฒนาเมืองอัจฉริยะให้ประสบความสำเร็จได้ และอยากเข้ามามีส่วนร่วมกับเทศบาลในการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ อาจทำให้ไม่ได้รับข้อมูลบางอย่างที่ไม่สามารถเก็บในเชิงปริมาณได้ การศึกษาครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอให้เพิ่มการสังเกต และการสัมภาษณ์ เพื่อจะได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัย

2. ควรศึกษาไปถึงปัจจัยต้นเหตุอื่น ๆ ที่อาจจะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะ ซึ่งถ้าหากทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าสู่เมืองอัจฉริยะ และส่งเสริมให้เกิดปัจจัยต่าง ๆ เหล่านั้นได้ ก็จะช่วยทำให้สามารถขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถทำให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะ ตลอดจนการศึกษาปัญหาที่เกี่ยวกับการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะ จะทำให้ทราบที่มาของปัญหาและอุปสรรค และร่วมกันวางแผนไม่ให้เกิดปัญหาหรืออุปสรรคเหล่านั้น

4. ควรศึกษาวิจัยในเชิงเปรียบเทียบ โดยเปรียบเทียบเทศบาลนครนครศรีธรรมราชกับเมืองที่ประสบความสำเร็จในการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะในต่างประเทศ เพื่อวิเคราะห์ผลข้อมูลให้ได้มาซึ่งแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะของเทศบาลนครนครศรีธรรมราชได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กานต์มณี การินทร์, ฐิติพร วรฤทธิ, แก้วมณี อุทัยรัมย์, กนกเกล้า แกล้วกล้า, และ ภักดิษา อภิสุกรกุล.

(2566). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการสร้างอาชีพเสริมในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย*, 5(1). 25-36.

ณัฐวุฒิ สุทธิประภา, พชยา เลือดชัยพฤกษ์, และอัณณลินต์ กมลนันทกิจ. (2563). ทักษะคิดต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของทหาร: ศึกษาวิทยากรณีกองพันทหารช่างที่ 8 กองพลทหารม้าที่ 1 จังหวัดเพชรบูรณ์. *วารสารสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 4(4). 72-78.

ตรัยรัตน์ ปลื้มปิติชัยกุล. (2563). รายงานการวิจัย เรื่อง การเปิดรับสื่อและการรับรู้ข่าวสารในสื่อออนไลน์ต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

นริศรา นiramยธาดา. (2559). ศึกษาปัจจัยด้านจิตวิทยาทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมในเขตบางกะปิ. (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวิศวกรรมศาสตร์, สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์และการจัดการเชิงธุรกิจ.

บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ. (2543). *สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

ประจวบ ทองศรี, และ มีสกิน ปูนยัง. (2564). การมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน: กรณีศึกษาตำบลปยุ อำเภอมือง จังหวัดสตูล. *Journal of Social Science and Humanities Research in Asia*, 27(12). 107-140.

